

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-3C/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623200409
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3623200409.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, proti žalovanej: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C. XX, o zaplatenie 2.000 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1 800,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku tak, že dlžnú sumu je povinná splácať v mesačných splátkach po 100,-€ mesačne, splatných do 20-teho dňa daného mesiaca vopred od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v lehote splatnosti sa stáva zročná celá pohľadávka

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 80%.

odôvodnenie:

- Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 06.04.2023 sa žalobca domáha zaplatenia 2.000 €.
- Žalobu odôvodnil tým, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.10.2022 sp. zn. 6P/17/2021 bola s účinnosťou od 01.07.2021 zrušená jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanej. Nakoľko v období od 01.07.2021 do 03.10.2022 platil výživné nad rámec, domáha sa vrátenia zaplateného výživného. Žalovanú na vrátenie výživného viackrát vyzýval, avšak bezúspešne.
- Súd následne žalobu doručil žalovanej. Zároveň ju vyzval, aby sa k nej vyjadrila a aby označila dôkazy, ktoré chce, aby boli v konaní vykonané a poučil ju o jej procesných právach a povinnostiach.
- Dňa 12.06.2023 doručila žalovaná vyjadrenie k žalobe v ktorom uviedla, že podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine sa spotrebované výživné nevracia. Kvôli poruche ADHD si nedokáže nájsť zamestnanie. Pokiaľ nedoštuduje býva u rodičov. Za obdobie až do podania žaloby jej žalobca zaplatil výživné iba vo výške 1.800 €.
- Dňa 08.08.2023 doručil žalobca vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej v ktorom uviedol, že spotrebované výživné sa pokladá za obdobie denného štúdia, ktoré žalovaná navštevovala do 30.06.2021. Súd dňa 03.10.2022 zrušil jeho vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od 01.07.2021 nakoľko žalovaná navštevovala externé štúdium a popri štúdiu pracovala v pohostinstve. Maturitná skúška sa vykonáva iba jeden deň, takže žalovaná má možnosť nájsť si zamestnanie.
- Dňa 04.10.2023 doručila žalovaná vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v ktorom uviedla, že v roku 2021 žiadnu prácu nevykonávala. Nie je si vedomá dlžnej čiastky 2.000 €.

7. Na pojednávaní dňa 09.01.2024 žalobca uviedol, že uhradil 2.000 €, pričom jeden šek na sumu 200 € nedopatrením niekde založil, alebo pri sťahovaní na prechodné bydlisko v Nemecku. Splátky by pristal minimálne v sume 200 € mesačne, lebo v takýchto splátkach výživné aj platil.

8. Na pojednávaní dňa 09.01.2024 žalovaná uviedla, že uznáva 1.800 € sumu, čo má vrátiť žalobcovi a ktorú on zdokladoval, mama jej ukazovala aj výpis z účtu, ale celkove väčšiu sumu žalobca nezaslal. Mala by záujem splácať žalovanú sumu žalobcovi, ale nie v tak vysokých splátkach ako on žiada, pretože zarába 800 € mesačne a prvú výplatu má 211 €, opravuje 800 € bude zarábať až po skončení skúšobnej doby, lebo je zamestnaná v KIA Teplička nad Váhom. Býva v Žiline v 3-izbovom byte a platí za nájom a inkaso dohromady 325 € mesačne. V byte býva s kamarátkou. Nemá vyživovaciu povinnosť voči nikomu. Je nemajetná. Bola by ochotná splácať pohľadávku žalobcu v splátkach maximálne v sume 100 € mesačne, lebo výplata jej vždy chodí 15-teho.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/17/2021 zo dňa 03.10.2022; predžalobná výzva; výzva na úhradu dlhu; odpoveď žalovanej; doklady o úhrade žalovanej sumy žalobcom a zistil nasledujúci skutkový stav:

Okresný súd Partizánske rozsudkom sp. zn. 6P/17/2021 zo dňa 03.10.2022 zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanej s účinnosťou od 01.07.2021. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2022. Žalobca žalovanej v období od 16.12.2021 do 18.08.2022 vyplatil celkovo sumu 1.800 € ako vyplýva z výpisu platieb. Žalobca následne vyzval žalovanú listami zo dňa 17.11.2022, zo dňa 18.01.2023, zo dňa 15.02.2023 a zo dňa 15.03.2023 na vrátenie žalovanej sumy. Žalovaná žalovanú sumu do dňa podania žaloby žalobcovi nevrátila.

10. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

11. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 2.000 € predstavujúcej zaplatené výživné na žalovanú po zrušení vyživovacej povinnosti. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že spotrebované výživné sa nevracia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že Okresný súd Partizánske rozsudkom sp. zn. 6P/17/2021 zo dňa 03.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2022 zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanej s účinnosťou od 01.07.2021. Žalobcovi od 01.07.2021 na základe vyššie uvedeného rozsudku zanikla vyživovacia povinnosť. Spotrebované výživné sa podľa ustanovenia § 78 ods. 2 zákona o rodine nevracia v prípade ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas. Žalovaná však v období platenia výživného, od 01.07.2021 už nebola maloletá, keďže 16.06.2021 dosiahla vek osemnásť rokov a stala sa plnoletou. Preto sa ustanovenie § 78 ods. 2 zákona o rodine na ňu vzťahovať nemôže.

15. Bezodôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezodôvodnému obohateniu. Inštitút bezodôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezodôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 124/2002).

16. V tomto prípade pôjde o bezodôvodné obohatenie plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže žalobca až do rozhodnutia súdu o zrušení jeho vyživovacej povinnosti voči žalovanej mal povinnosť platiť žalovanej výživné. Právny dôvod, ktorým je povinnosť platiť výživné na dieťa podľa zákona o rodine

rozsudkom zanikla, čím aj odpadol právny dôvod na platenie výživného. Žalobca preukázal, že za obdobie od 16.12.2021 do 18.08.2022, teda po zániku jeho povinnosti platiť výživné, vyplatil žalovanej celkovo sumu 1.800 €.

17. Súd vzhľadom na uvedené považoval žalobou uplatnený nárok v časti o zaplatenie 1.800 € za dôvodný a preto rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.800 €.

18. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. Súd môže v odôvodnených prípadoch podľa ustanovenia § 232 ods. 3 CSP uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné splátky. Súd v tomto prípade musí určiť výšku každej splátky. Súd zároveň môže určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celé plnenie.

20. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Súd zaviazal žalovanú priznanú sumu spolu s príslušenstvom zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 100 €. Žalobca súhlasil so splácaním dlžnej sumy v splátkach vo výške 200 €. Z tvrdení žalovanej však vyplýva, že je nemajetná a jej mesačný príjem predstavuje sumu 800 €. Z toho platí za nájom a inkaso dohromady 325 € mesačne. Súd vzhľadom na uvedené určil výšku splátky na 100 € mesačne a to z dôvodu aby z príjmu žalovanej zostalo aj na zabezpečenie jej životných potrieb. Zároveň prihliadol k tomu, že v prípade riadneho splácania žalovaná dlh splatí v 18 mesiacoch, čo nie je dlhé časové obdobie. Súd možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach podmienil riadnym splácaním dlžnej sumy, keď rozhodol, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas, sa týmto nezaplatením zvyšná nesplatená suma stáva zročnou.

21. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobca síce tvrdil, že žalovanej uhradil výživné vo výške 2.000 €, avšak preukázal iba zaplatenie sumy 1.800 €. V tomto prípade leží dôkazné bremeno tvrdenia na žalobcovi a keďže riadne nepreukázal zaplatenie sumy 2.000 €, súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 200 € žalobu zamietol.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 80%, čo predstavuje jeho čistý úspech v spore. Žalobcovi súd priznal sumu 1.800 €, čo predstavuje 90% žalobcom žalovaného nároku. Žalobca mal teda úspech vo výške 90% a žalovaná vo výške 10%. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 80% (90% – 10% = 80%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.